

С. Майман.

нася фарміраванне левага крыла, па падтрымлівала сав. уладу і схілялася балынавікоў. На XI канферэнцыі (Мінск, 23.3.1919) прадстаўнік з'яра, як і інш. 50 дэлегатаў, выказаўся за прызнанне сав. улады і супраціўства ёй. Пасля расколу Бунда (пас. 1920) на левую і правую плыні, чырскія бундаўцы далучыліся да левых, якія падтрымлівалі балышавікоў, бо іх трапілі на кіруючую сав. рагу. Мазырская арг-цыя Бунда ў 18—19 адмоўна ставілася да ідэі стварэння незалежнай бел. дзяржавы і выдзяляла за цесную сувязь Беларусі з Расіяй. У 1921 яна самаліквідавалася, 86 членаў былых членаў уступілі ў РКП(б).

Літ.: Рафес М. Очерки по истории М. М., 1923; Агурский С.Х. Еврейский рабочий в коммунистическом движении (1917—1921). Мн., 1926.

Міхась Біч, Эдуард Лінецкі.

МАЗЫРСКІЯ ГІМНАЗІІ, сярэднія навуковыя ўстановы. Падпарадкоўваліся Віленскай навучнай акрузе.

Мазырская мужчынская гімназія засн. езуітамі ў сярэдзіне 17 ст., з 1773 свецкае 3-класнае вучылішча з утрыманнем за кошт даходаў ад царскіх укладаў ахвяраванняў, дапамогі ад Дукаш. камісіі і ахвяраванняў мясц. асобы: 5 выкладчыкаў і прэфект. З 1797 павятовае вучылішча. У 1802 было 4 класы, прэфект, 3 прафесары і насілі мал. класа. Штогод вучылася каля 150 юнакоў. У 1834 рэарганізавана ў Мазырскае вучылішча з курсам першых класаў гімназіі. З 1837 сюды маглі паступаць дзеці інш. саслоўяў (акрамя паштоных сялян). У чэрв. 1858 вучэбны курс скарачаны да 3 гадоў. У 1859 вучылішча пераўтворана ў прагімназію, якая ў 1861 набыла статус гімназіі з 8 класамі. У 1873 курс зноў скарачаны, прымавала назву 4-класнай прагімназіі (з 1874 мела 6 класаў). Восенню 1909 рэарганізавана ў мужчынскую гімназію з 8 класамі і 1 падрыхтоўчым класамі. У 1915 вучылася 313 юнакоў. Утрымлівалася за кошт казны, гар. думы, ахвяраванняў і платы за навучанне. Гімназію ўзначальваў дырэктар, якому дапамагалі інспектар, 3 законнастаўнікі і 13 выкладчыкаў з Маскоўскага, Пецярбургскага, Кур'ёўскага, Юр'ёўскага ун-таў, Нежынскага ін-та кн. Безбародкі і Віленскага ўніверсітэцкага ін-та. Навуч. прадметы: рус., лац., франц., ням. мовы, гісторыя, географія, матэматыка, фізіка, прыродазнаўства, маляванне, чарчэнне, чыстапісанне і музыка. У 1917—20 не дзейнічала, потым на яе базе створана 7-гадовая агульнаадукац. школа.

Мазырская жаночая гімназія адкрыта ў 1907 на базе жаночага вучылішча (засн. ў 1860). Да 1911 мела назву жаночай гімназіі Е.Сапрыноўскай і ўтрымлівалася за кошт казны. За навуц. справай наглядаў дырэктар Віленскай гімназіі. 29.11.1911 пераўтворана ў дзярж. жаночую гімназію з 7 класамі, 3 законнастаўнікамі і 12 выкладчыкамі з Пецярбургскага і Кур'ёўскага ун-таў, Маскоўскіх вышэйшых жаночых курсаў, частка мела зван-

не хатніх настаўнікаў. У 1915 навучалася 269 дзяўчат. Навуч. прадметы: рус. мова і л-ра, гісторыя, матэматыка, фізіка, географія, прыродазнаўства, чыстапісанне, маляванне, ням. і франц. мовы, спевы. У 1917—20 не дзейнічала, потым на яе базе створана 7-гадовая агульнаадукац. школа.

Мазырская прыватная жаночая прагімназія арганізавана 18.7.1908 на базе прыватнага жаночага вучылішча 1-га разраду, мела 5 асн. і 1 падрыхтоўчы класы (у 1909 адкрыты 6-ы, у 1910 — 7-ы класы). Утрымлівалася А.Тадароўскай-Еўдакімавай за кошт платы за навучанне. Працавалі 3 законнастаўнікі і 9 выкладчыкаў з Беластоцкага ін-та, Мінскай духоўнай семінарыі, Пецярбургскіх і Маскоўскіх вышэйшых жаночых курсаў. У 1908 навучалася 146 дзяўчат. Навуч. прадметы: рус. мова і л-ра, матэматыка, чыстапісанне, прыродазнаўства, франц. і ням. мовы, рукадзелле, маляванне, спевы. Закрыта ў 1913.

Літ.: Сборник сведений о средних учебных заведениях Виленского учебного округа. Вильна, 1873; Шапковскій К. Историческая записка о Мозырской прогимназии, 1859—1909. Мозырь, 1909. Андрэй Самусік.

МАЙДЭБОРСКАЕ ПРАВА, гл. Магдэбургскае права.

МАЙЗЕЛЬ Юрый Навумавіч (студз. 1902, в. Кулікі Гугменскага пав. Мінскай губ., цяпер Чэрвеньскі р-н — вер. 1942), гісторык. Скончыў БДУ (1927). З 1918 супрацоўнік газет «Der Stern» («Звязда»), «Дело революции» і інш., Галоўлішчы БССР. З 1922 заг. улікова-інфармац. аддзела Ляхаўскага райкома КП(б)Б г. Мінска. У 1924 в.а. заг. інфармац. аддзела СНК БССР. З 1925 у Чырв. Арміі, потым супрацоўнік Гістпарта ЦК КП(б)Б, у 1928—30 аспірант БДУ. З 1929 навуц. супрацоўнік Ін-та гісторыі партыі і Кастр. рэвалюцыі пры ЦК КП(б)Б, адначасова выкладчык Вышэйшай камуніст. с.-г. школы Беларусі і Камуніст. ін-та журналістыкі. У 1935 інструктар секцыі пры Цэнтр. савете прафсаюзаў Беларусі. З 1936 навуц. супрацоўнік Дзяржархіва Віцебскай

вобл. У час кампаніі па барацьбе з трацкізмам у 1924, 1929, 1934 прыцягваўся да парт. адказнасці па абвінавачанні ў трацкіскай апазіцыі. 28.11.1935 выключаны з КП(б)Б за «працягванне трацкіскай кантрабанды ў сваіх працах». 22.6.1941 арыштаваны органамі НКУС БССР. Пастановай Асобай нарады НКУС СССР ад 5.1.1942 прыгавораны да ссылкі на 10 гадоў у працоўна-папраўчы лагер, дзе і памёр. Рэабілітаваны ў 1957. Даследаваў гісторыю КП(б)Б, нац. пытанне ў БССР. Падрыхтаваў да друку зб. «КП(б)Б у рэвалюцыях» (ч. 1, 1934).

Тэ.: Кароткі нарыс гісторыі КП(б)Б. Мн., 1929 (разам з М.Шапавалавым); Десять лет борьбы и строительства, 1920 г. — 11 июля 1930: (К разрешению нац. вопроса в БССР). Мн., 1930 (разам з Л.Майзелем). Жүгенія Фалей.

МАЙ-МАЕЎСКІ Уладзімір Зянонавіч (Зіноўевіч) [15(27).9.1867—30.10.1920], ваенны дзеяч белага руху ў грамадзянскаму вайну. Ген.-лейт. (1917). З дваран Магілёўскай губ. Скончыў Акадэмію Генштаба (1896). У арміі з 1888. У 1-ю суш. вайну камандзір брыгады 11-й пях. дывізіі, нач. 35-й і 4-й дывізіі, камандуючы 1-м гвардз. корпусам (да жн. 1917). Пасля Кастр. рэвалюцыі 1917 уцёк на Дон. Быў блізка да А.І.Дзянікіна, камандаваў 3-й стралк. дывізіяй. Вясной 1919 захапіў Данбас і пачаў наступленне на Харкаў—Курск—Арол—Тулу. У ходзе гэтых баёў дывізія М.-М. пераўтворана ў Данецкую групу войск. З мая 1919 камандуючы добраахвотніцкай арміяй. Пасля ўзяцця Харкава (25.6.1919) прызначаны «галоўнаначальству ючым» 6 губерняў. У час «паходу на Маскву» восенню 1919 армія М.-М. была разбіта, 27.11.1919 М.-М. вызвалены ад пасады і заменены П.М.Урангелем. Памёр у Севастопалі незадоўга да ўступлення ў горад Чырв. Арміі. Мемуары ад'ютанта М.-М. П.В.Макарава, які працаваў на разведку чырвоных, ляглі ў аснову сцэнарыя вядомага маст. фільма «Ад'ютант яго правахадзіцельства» (1970).

Літ.: Макаров П.В. Ад'ютант генерала Май-Маевского. 5 изд. Л., 1929; Яго ж. Партизаны Таврин. М., 1960. Эдуард Лінецкі.

МАЙМАН (сапр. Хейман) Саламон (Шлома; каля 1753, хутар Сукавыбарг паблізу мяст. Мір, цяпер у Карэліцкім р-не — 22.11.1800), філосаф-асветнік, адзін з першых каментатараў і крытыкаў І.Канта. Скончыў яўр. школу ў Міры, вучыўся ў талмудычнай школе ў мяст. Іванец (цяпер у Валожынскім р-не). У гонар знакамітага яўр. філосафа 12 ст. Майманіца прыняў прозвішча М. Абвінавачаны ў ерасі хасідамі, да якіх быў раней блізка. У канцы 1770-х г. пераехаў у Германію, каб вывучаць свецкую філасофію і прыродазнаўчыя навукі. Жыў у Кенігсбергу, Штэціне, Берліне, Познані, Гамбургу. Першая

кніга на ням. мове «Спроба трансцэндэнтальнай філасофіі» (1790), прысвечаная філасофіі І.Канта, была высока ацэнена самім Кантам. У 1790-я г. М. выдаў працы на ням. мове «Спрэчкі аб філасофіі», «Аб прагрэсе філасофіі», «Катэгорыі Арыстоцеля» і інш., на іўрыце — «Пагорак Настаўніка», «Тайны мудрасці», «Жаданне Саламона». Творы М. чыталі і высока ацэньвалі І.В.Гётэ, І.Х.Ф.Шылер, І.Г.Фіхтэ і інш. Характэрныя рысы яго філасофіі — скептыцызм і рацыяналізм. М. сцвярджаў, што існуе толькі адзіны свет — свет свядомасці, што пазнаць можна толькі аб'екты, створаныя самім пазнаннем. Адвядгаў існаванне кантаўскай «рэчы ў сабе». У сваёй «Гісторыі жыцця...» (1793) усебакова алюстравіў жыццё і побыт насельніцтва Беларусі 2-й пал. 18 ст., сац.-эканам. і духоўныя праблемы.

Тэ.: Рус. пер. — История жизни Шломо Маймона, написанная им самим // Еврейская библиотека. СПб., 1871—72. Т. 1—2.

Літ.: Фишер К. История иовой философии. Т. 6, гл. 6—7. СПб., 1909; Яковенко Б. Философские концепция Соломона Маймона // Вопр. философии и психологии. 1912. Ки. 114(4)—115(5); Купчин Н.С. Философские взгляды Маймона // Из истории философской и общественно-политической мысли Белоруссии. Ми., 1962.

Эмануїл Іофе.

МАЙСЭЕНКА Яўсей Яўсеевіч [15(28).8.1916, мяст. Уваравічы Гомельскага пав. Магілёўскай губ., цяпер гар. пасёлак Буда-Кашалёўскага р-на — 1.12.1988], жывапісец. Нар. мастак СССР (1970). Акад. АМ СССР (1973). Вучыўся ў АМ у Ленінградзе (1936—47). Удзельнік Вял. Айч. вайны. З 1958 выкладаў у Ленінградскім ін-це жывапісу, скульптуры і архітэктуры імя І.Я.Рэпіна (з 1963 праф. кафедры жывапісу). Працаваў пераважна ў батальным, пейзажным, партрэтным жанрах. Гіст. падзеі грамадз.

І.І. Маïсееў.

вайны і калектывізацыі ў Беларусі адлюстраваны ў карцінах «Чырвоныя прыйшлі» (1961), «Чарэшняя» (1969), «У калгас» (1987) і інш. Вял. Айч. вайне прысвечаны творы «Генерал Даватар» (1947), «Апалчэнцы» (1960), «Ветэраны» (1978), дыял «Гэтага нельга забыць» і інш. На бел. матэрыяле напісаны карціны «3 дзяцінства» (1967), «У вайну», «Жанчына ў чорным» (абедзве 1978) і інш. Жывапіс экспрэсіўны, з вытанчанымі каляровымі мадуляцыямі. Дзярж. прэмія РСФСР імя Рэпіна 1966, Ленінская прэмія 1974 (за карціну «Перамога», 1972), Дзярж. прэмія СССР 1983.

Літ.: Кривенко И.А. Е.Е.Моисееико. Л., 1960; Кекушева Г.В. Евсей Моисееико: Живопись: [Альбом]. М., 1981.

Міхаїл Цыбульскі.

МАЙСЭЕЎ Іван Цімафеевіч [3(16).8.1910, в. Вялюнь Кобрынскага пав., цяпер Брэсцкага р-на — 12.2.1976], Герой Сав. Саюза (1945). Скончыў курсы «Выстрал». У Чырв. Арміі з 1928. З 1943 на 2-м Укр. фронце. Удзельнік вызвалення Украіны, Румыніі, Чэхаславакіі. Капітан М. вызначыўся ў 1944 пры фарсіраванні р. Ціса на тэр. Венгрыі: у ліст. батальён на чале

з М. пад варожым агнём перацераз раку, выбіў праціўніка з прайшоў з баямі 18 км, захапіў 180 гітлераўцаў.

МАЙСЕЙШЫН Фёдар Ха (1.5.1936, г.п. Капакевічы каўскага р-на — 16.9.1989), бел. рык. Канд. гіст. н. (1982). БДУ (1960), Мінскую ВПШ (1961)—65 сакратар Любанскага ЛКСМБ, з 1967 працаваў у Л. раённым, Мінскім абл. к-тах. 1972 інструктар, заг. сектара адміністрац.-парт. работы ЦК КПБ, выкладчык Мінскай ВПШ. Д. гісторыю КПБ.

Тэ.: Время и поиск: Из опыта Минской обл. парт. орг. Мн., 1981. Ственность партийного контроля: работы Компартии Белоруссии. М. Партийная работа о комсомоле: Изботы Компартии Белоруссии. Мн., 1980.

МАЙСЭНЯ Анатоль Іосіфавіч в. Вял. Ліпа Нясвіжскага 12.11.1996), бел. палітолаг, ж. Канд. філас. н. (1987). Скончыў пед. ін-т замежных моў (1980) ваў на Бел. рэсп. тэлебачанні, лядальнікам «Народнай газеты» прэзідэнт Нац. цэнтра стратэгіі тэў «Усход—Захад». Даследаваньні паліт. рэпрэсіі у БССР, працэсы ў канцы 1980-х — 1990-х Рэспубліцы Беларусь. Загінуў тастрофе.

Тэ.: Забыць не даю. Мн., 1988. Іесбывах іх надзежд. Мн., 1997.

МАЙСКАЯ АПЕРАЦЫЯ 1920 пальная аперацыя сав. войск З ту 14 мая — 8 чэрв. ў *савецкай вайну 1920*. Праводзілася па ўм польск. войскі ў ходзе красавіцкага туپлення прасунуліся на 200 км раіне і занялі Кіеў. На пачатку ў склад Зах. фронту (кам. М.М.Тухачэўскі, чл. РВС Я.С. І.Т.Сміга) уваходзілі: Паўл (створана 5 мая, каманд. Я.М. 15-я армія (каманд. А.І.Корк) мія (каманд. М.У.Салагуб), я валі 75 тыс. штыкоў, 5 тыс. ш гармат, 1935 кулямэтаў, 10 б доў, 15 бронеаўтамабіляў і 67. Польскія войскі Паўн.-Уск. фр манд. ген. С.Шаптыцкі) ск 1-й і 4-й арміі і мелі каля 52 коў, 5,5 тыс. шабляў, 340 га кулямэтаў, 10 бронепаяздоў малэтаў.

З-за цяжкага становішча, і лася ў выніку наступлення войск на Украіне, Зах. фр М.а. без дастатковай падры мая войскі 15-й арміі пераі ступленне на Віленскім напр рвалі абарону праціўніка і і і шлі на рубаж Дзісна — Зяі Шо — воз. Манец. Вылучан 15-й арміі Паўл. група 16 м на лінію Пышна—Лепел Войскі Паўн. групы (164-і фарсіравалі Зах. Дзвіну на ў лацк—Дзісна і занялі плацд

Я.Я.Маïсеенка. Чырвоныя прыйшлі. 1961.